

hecetaşları

aylık şiir dergisi

128.on5ekim2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarıan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 128. sayı 15 Ekim 2025
issn 2149-4509. (e-dergi)

Hüseyin Kaya

Nöbet / 3

Dursun Kepçeoğlu

Avşar Ağam / 4

Metin Mert

Gözlerin / 5

Mustafa Ayvalı

Mor Menekşe / 6

Babayev Genceli

Olmaz (Divani) / 7

Ercan Sağlam

Kabuk / 8

Adem Oğuz

Çoban Yıldızı / 9

Cemil Əkbər

Daşa Basma Bu Kəndi! / 10

Fikret Görgün

Anneciğim / 11

Ali Havan

Yensiz Gömlekler / 12

Abdurrahman Özer

Aşıkâr / 13

Gülınar Səma

Töküldü / 14

Mustafa İmir

Yaralı Bedene Taş Berk Değer / 15

Osman Akçay

Oğul / 16

Nemət Pənahlı

Ata / 17

Hüseyin Kılbaş

Fetih Ruhu / 18

Memik Kömekçi

Erenler / 19

Yemliha Gürlek

Silver / 20

Bilal Saygılı

Değiştik / 21

Tayyib Atmaca

Abdurrahim Karakoç'un

Dün Gece Şiirini Tesdis / 22

Osman Fermanoğlu

Al Apar / 24

Nöbet

bir beşiktim saklanan sesinin gölgesinde
yazgısıyla körebe oynayan bir çocuktum
yosunlanmış su gibi kıyında dilsiz mahzun
yürümeyi unuttum konuşmayı unuttum

bir geceydım sabaha er geç yenik düşecek
yüzünle kanattığım çıkmaz düşlerden yorgun
aldığım her bir nefes içimde ilmek ilmek
acısını işledi gelmeyen yolculuğun

bir ağrıydım yazgında sözcüklerle dağlanan
yurdunda mahsur kalan kanatsız göçebeydim
paslanmış saatlerle gözlerime bağlanan
çoktan geride kalmış yarınları bekledim

kırılmış uykulara tüneyen yokluğunu
ürkütüyor karanlık şimdi dönsem ne yana
çiçeğine darılan iğde suskunluğunu
bu hazin mesnevide büyötmek düştü bana

Avşar Ağam

*Bu yıl bahar yine geldi" diyorsun
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?
Mehmet Avşar*

Bu baharsa hele sonbahar nedir?
Kış mı geldi saçımdaki kar nedir?
Sararmış yapraklar, ayva, nar nedir?
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Cevizlerde sırık sopa yarası
Şaştı m'ola mevsimlerin sırası
Süzülüyor üzümlerin sırası
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Arılar nerede çiçek nerede
Sular şırıldar mı hala derede
Kuş sesleri var mı her pencerede
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Baharda ağacın dalı kurur mu?
Kuru toprak gibi ten kavrulur mu?
Duygudan duyguya ruh savrulur mu?
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Ümitlerim yeşersin de bileyim
Duygularım aş ersin de bileyim
Kalbim biraz ürpersin de bileyim
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Gözden çıkarınca çifti çubuğu
Gözümde damlaya dönüştü buğu
Kat kat katmerlendi ruhun kabuğu
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

Sürüler kışlakta yalıyor tuzu
Avşar yaylasında koç oldu kuzu
"Evet" se yalandır Dursun'un sözü
De bana bu mevsim bahar mı şimdi?

■ **Metin Mert**

Gözlerin

Güvenme hâline dedim kaç kere
Ziyası tükenmez nurdu gözlerin
Yüksekten uçardı indi yerlere
Varıp bir kenara durdu gözlerin

Önünü ardını hiç düşünmezdi
Ruhsatsız sevdalar peşinde gezdi
Riskli zeminlere üst üste dizdi
Hep kaçak hayaller kurdu gözlerin

Kimine dar oda kimine yayla
Kimini kandırdı tatillik köyle
Sürecek mi sandı bu devran böyle
Serçeyi saçmayla vurdu gözlerin

Artık dönüp bakma var git işine
İşler açacaksın garip başına
Yel girer döşüne düşme peşine
Şimdi kimsesizler yurdu gözlerin

Mor Menekşe

Pamuk ipliğine bağı hayatım
Gel diyorum mor meneksem gel artık!
Dertlerimi yüreğimden gizlice,
Al diyorum mor meneksem al artık!

Sâkî oldum sofrasında kurtlara,
Gece gündüz meyil verdim dertlere.
Şu gönlümü bilinmedik yurtlara
Sal diyorum mor meneksem sal artık!

Serabında saadetin ocağı
Ne yapsam da boş kalıyor kucağı
Arda kalan yangınların sıcağı,
Kül diyorum mor meneksem kül artık!

Kalpten doğup gözden akan nehirle
Çektiğim dert söylenmiyor kahırla.
Elde kalem duygularla şiirle,
Gül diyorum mor meneksem gül artık!

Sen sev yeter, her sözüne kefilim,
Çıkamam gurbetten uzaktır ilim.
Bir zamanlar hiç susmayan bu dilim,
Lâl diyorum mor meneksem lâl artık!

İssız topraklarda gizlidir genim
Sonsuzluk yurduna değerken tenim,
Bu hayatta değil, sinde kefenim
Ol diyorum mor meneksem ol artık!

Olmaz (Divani)

Allahıma çox şükür, tikəmi halal verib,
Hər adam halal yeməz, hər alında tər olmaz.
Müftəyeyən göz dikər kasıbların malına,
Meyl eyləməz zəhmətə, ürəkdə təpər olmaz.

Qarınqulu olan kəs bilməz ağız dadını,
Şöhrətpərəst axtarmaz qohumunu, yadını.
Bir axmaq zay eyləyər bütün nəslin adını,
Sayılmaz el içində, sözündə dəyər olmaz.

Adam var ki, dizinin üstündədi çörəyi,
Adam var ki, qonşuya paxıllıqdı diləyi.
Adam var ki, köksündə tir-tir əsir ürəyi,
Elə qorxaq oğuldan düşməyə sipər olmaz.

Uymaginən şeytanın fitnəsinə, felinə,
Yüz namərd qurban olsun bircə mərdin telinə.
Gəl, ay aşiq *Gəncəli*, şənlik dilə elinə,
Aşıqlar toy arzular, dillərində şər olmaz.

Kabuk

Ey acı giderek soğudum senden
Tükenmez kalemle yaz bir tarafa
Yanar mı yanmaz mı düşünme artık
Kömür bir tarafa köz bir tarafa

İlk defa yoruldum hevesim kaçtı
Kurduğum hayaller havaya uçtu
Rüzgârda kum gibi dağıldı geçti
Kabuk bir tarafa öz bir tarafa

Bahçeme sığınan kuşlar vuruldu
Dört yanım dikenli telle sarıldı
Kurudu dallarım bir bir kırıldı
Oğlan bir tarafa kız bir tarafa

Her şeye dargınım toprağa suya
Kendimce gözdağı verdim uykuya
Hiç tedbir almadım düştüm pusuya
Gönlümün kabrini kaz bir tarafa

Anladım yolu yok başa çıkmanın
Topraksız tarlaya tohum ekmenin
Sebebi ben oldum bu son tekmenin
Nişan bir tarafa gez bir tarafa

Bu yolun en eski yolcusu bendim
Pes ettim en yakın durakta indim
Bekledim her gece susacak sandım
Ağız bir tarafa göz bir tarafa

Çoban Yıldızı

Arzı endam ile çıkıp gelirsin,
Her akşam semada sahne alırsın.
Nice meçhullere ilham olursun,
İşin gücün yok mu terane misin?

Çocukken seninle hep hayal kurdum,
Kendimce turnayı gözünden vurdum,
Çok vakit gönlümce murada erdim,
Gönül pencereme pervane misin?

Küçüktüm fakirdim köyde kalmıştım,
Koyuna kuzuya çoban olmuşum,
Seni gökte sanıp yerde bulmuştum,
Yolda kalanlara avane misin?

Bir akşam gökyüzü bulut dolmuştu,
Nedendir o gece rengim solmuştu,
Aklım da fikrim de sende kalmıştı,
Acep sen de bana divane misin?

İlk akşam ahenkle rengin geliyor,
Gün ağarır iken benzin soluyor,
İçime belirsiz hüznün doluyor,
Garip Şeyranî'ye virane misin

Daşa Basma Bu Kəndi!

Gəl kömək et varı-halı çoxalsın,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!
Əyər-əksik hər nə varsa yoxalsın,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Əzəl gündən bu yerdəndir mayamız,
Dayağımız, köməyimiz, sayəmiz,
Düşüncəmiz, əqidəmiz, qayəmiz,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Pay almışığı nazı-nemət əlindən,
Cana gəldik yağın, balın gölündən,
İlham aldıq çəmənindən, gülündən,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Adımız da, sanımız da onundur,
Cismi-canda qanımız da onundur,
Şərəf, şöhrət, şanımız da onundur,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

El-obalar nemətilə dolanır,
Zəhmətilə, xidmətilə dolanır,
Dövlətilə, sərvətilə dolanır,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Onun yoxdu kimsələrə minnəti,
Bəşər üçün eyləyirlər xidməti,
Yer üzündə yaradırlar cənnəti,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Bu yerlərdə babaların təri var,
Əsrəfi var, incisi var, ləli var,
Cavanı var, qocası var, piri var,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Sözlərindən anaların inciyər,
Gözəl-göyçək sonaların inciyər,
Doğulduğun binaların inciyər,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Çox deyilib babalardan, dədədən,
Nə qurumaz, nə kəsilməz dəhnədən,
Köhnə arxın suyu gələr yenidən,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Özgələrin çörəyini yemirlər,
Ciyərini, ürəyini yemirlər,
Sovqatını, xörəyini yemirlər,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Qoyun-quzu saxlamaqdı peçəsi,
Onun üçün yaranıbdı guşəsi,
Otlaqları, çəmənləri, meşəsi,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Örüşlərin bəzəyidir quzular,
Tövlələrdə arakəsmə, küzülər,
Kənddən ayrı şəhər özü üzülər,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Şəhəri də yaşadırlar bu yerlər,
Göstərilər möcüzələr, hünərlər,
Var-dövləti qazanırlar bu ərələr,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Gəl gör deyir bərəlgəsi, bərəsi,
Zavodlarda bəslənilir fərəsi,
Oxumamış alim olub hərəsi,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Bar becərir, gecə-gündüz yatmayır,
Abır-həya, ismətinə satmayır,
Viddanını, məsləkini atmayır,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Loğman təbli havası var buranın,
Hər dərdlərə dəvası var buranın,
Çox nurani babası var buranın,
Şair qardaş, daşa basma bu kəndi!

Anneciğim

İçime doğduğum gün
Dolansın anneciğim.
Hastalansam önce sen
Solansın anneciğim.

Elime batsa diken
Benimle acı çeken.
Yüreğın kan ağılarken
G lensın anneciğim.

Ak eyleyip d ş m ,
Bahar edip kışımı,
İçe akan yaşımlı
Silensın anneciğim.

Şefkatin dipsiz kuyu,
Rabb'im vermiş bu huyu.
Gece kaç kez uykuyu
B lensın anneciğim.

Ayağına serilen,
Cennetlere girilen.
 l p  l p dirilen,
 lensın anneciğim.

Hayalimden gitmeyen,
Yanıp yanıp t tmeyen,
G nl mde hiç bitmeyen
Ş lensın anneciğim.

Yensiz G mlekler

G klerden haber yok gecikti turna
Gemiler limanda r zg rı bekler
Baharlar g   etti hicret yurduna
Temmuz g ne inde    r y rekler

Ya madı da lara beklenen ilk kar
Takvimde de r tar yaptı ilkbahar
Hangi yolda kaldı yorgun yolcular
Hangi yol hasreti vuslata ekler

 bretle gezerken c mle civarı
  zmeye  alı tım yok ile varı
Yıkılır i imin sa lam duvarı
K hne yapılara yetmez direkler

Dalgalar boy aşar devrilir sandal
Taşımaz bu y k  tutundu um dal
  r r hayat ipi kırılır mandal
Bir yerde y z st  kalır emekler

 ile yuma ını her senesinde
Nasıl taşır insan gam sinesinde
Beynim bir d   nce mengenesinde
Fikir y klerimi eler elekler

Her nefes soldurur kalp cilasını
A k  rs  d verek siler pasını
Sıyırıp atmadan ben libasını
Sessizce dokunur yensiz g mlekler

Aşıkâr

Gözümü açıp da bir şafak vakti
Huzura çıktığım aşıkâr sana
Tövbemden tövbemin kendisi bıktı
Günahtan çektiğim aşıkâr sana

İncitip kırdımsa bir masum yüzü
Korktuğum değildir cehennem közü
Ta bezmi eleste verdiğim sözü
Unutup yıktığım aşıkâr sana

Uyandım gördüğüm tatlı rüyadan
Aşk ipini çözdüm, saldım hayâdan
Yalandan dolandan dahi riyadan
Usanıp bıktığım aşıkâr sana

Sevgi köprüsünden geçtim imana
Savurdum maziyi serptim zamana
Dönmemek üzere eski limana
Gemiye yaktığım aşıkâr sana

Bıraktım hesabı haksız haklı mı?
Bir sen biliyorsun şurda saklımı
Götüren getirmez yarım aklımı
Yollara baktığım aşıkâr sana

Sıkletimden ağır sırtımdaki yük
Bedenim perişan yüreğim göçük
Haddimi aşıp ta boyumdan büyük
İşlere kalktığım aşıkâr sana

T k ld 

Yel  sdi, qoz t k lm di
Dil  sdi, s z t k lm di
 l  sdi, g z t k lm di
G zl rd n yuxu t k ld .

Bir g l il  yaz olmadı,
Bir "s n  l"   z olmadı,
Bir-birin  az olmadı,
Azlardan  oxu t k ld .

L li-l lin   atmadı,
 li- lin   atmadı,
 lli- lly   atmadı,
Y zl rd n qırxı t k ld .

Yaralı Bedene Taş Berk Değer

Biri yeğınleşir öteki başlar
Dert dolamış başa yeller dokunur
Çare arayana zaman yavaşlar
Yıkılmış yurtlara eller dokunur

Felek sillesini vurursa eğer
Sökülür sanırsın bağrından ciğer
'Yaralı bedene uz daş berk değer'
İnce ruha hoyrat diller dokunur

Binlerin içinde yalnız kalanın
Yoksunluk ufkuna serap dolanın
Sevdiğine kırgın, dargın olanın
Gönlüne dikensiz güller dokunur

Keder bürümüşse içiyle dışı
Çok görme yaşlıya süzülen yaşı
Kınama acıyla kıvranan başı
Gülüp oynayandan haller dokunur

Gözden yansır yara varsa derinde
İpilti dolaşır gözün ferinde
İnsan dolaşırken depresyon yerinde
Rüzgârla savrulan küller dokunur

Sebepsiz ayrılık seveni yorar
Âşık teselliyi sazında arar
Dinleyen garibi bir hüznün sarar
Yaralı yüreğe teller dokunur

Memleket hasreti çöker gurbette
Gidenler anılır sessiz sohbet
Laf dönüp dolaşıp gelir elbette
Yaralı bedene tüller dokunur

Oğul

Sana öğüt vermek babalık hakkım
Sözüm kırıp uzak etmesin oğul
Atayı hor görmek nerdeyse yıkım
Gücün kardeşine yetmesin oğul

Nazik ol evladım hâl hatır gözet
Sakın kin besleme herkesi affet
Helalinden kazan helali tüket
Ellerin harama gitmesin oğul

Nerede bir mazlum yaparsa çağrı
Şerefli her canın yanmalı bağı
Senin de gönlüne düşsün bir ağrı
Kalbinde şefkatin bitmesin oğul

Allah'a kulluk et, kullara asla
Kendini önceki günle kıyasla
Aklını Kur'ana, Resul'e yasla
Tüm ecrin küfürle yitmesin oğul

Kula minnet etme olsan da muhtaç
Hiç kimseye verme rüşvetle haraç
Cenneti kazanmak olsun tek amaç
Günahın ateşe itmesin oğul

Ana baba hakkı asla ödenmez
Kabalık yapınca sanma gücenmez
Sırtında taşısan yine üflenmez
Kör şeytan nefsinin ütmesin oğul

İnsan öldüğünde olur bir ceset
Bu yüzden duygunda olmasın haset
Daima sevginin gücünü hisset
İsrafla ocağın tütmesin oğul

Kötüye uyarak haddini aşma
Kendini beğenip sel gibi taşma
Sonu idam olsa gerçekten şaşma
Dürüstlüğün çıkar gütmesin oğul

Namazı, orucu n'olur boşlama
Yetimi, fakiri lütfen dışlama
Alkole, kumara aman başlama
Fuhşiyat ruhunu örtmesin oğul

Bayrağı özünden aziz bilesin
Lazımsa uğrunda şehit gelesin
Halkınla ağlayıp halkla gülesin
Düşmanlar yurdumda sürtmesin oğul

Baban sana der ki eli güldürme
Sırrını dostuna dahi bildirme
Zararı yok ise hayvan öldürme
Ağzın boş laflarla ötmesin oğul

Ata

Yaqub tək gözlərin yollarda qaldı,
Yusif tək dadına çatmadım, ata.
Kəmfürsət şərləyib zindana saldı,
Səməndər tək yandım, yatmadım, ata.

Həm xalqa komandan, həm dustaq oldum,
Sizi min bəlaya, min dərdə saldım.
Ölümlə, zülmə üz-üzə qaldım,
Mən haqqı nahaqqa satmadım, ata.

Oldun vətəninə qərib, kimsəsiz,
Kəsdi işığını Allahsız, dinsiz.
Min əzab çəkdiniz bilirəm, mənsiz,
Dərdlərinə əlac tapmadım, ata.

Yetişə bilmədim son nəfəsinə,
Səs verə bilmədim sənə səsini.
Çevrildim mən haqqın divanəsinə,
Yoluma heç haram qatmadım, ata.

Keçmədim namərdin mən körpüsündən,
Təlim-tərbiyəni almışam səndən.
Qorxmadım dünyanın azğın selindən,
Fırtınalar keçdim batmadım, ata.

Doğru-dürüst yolda sən nəz igiddin.
Mənsiz son mənzilə bəs necə getdin?
Yıxıb könlüm evin viranə etdin,
Qanlı gözyaşımı tutmadım, ata.

Dustağam, atacan, bağışla məni,
Oğul həsrətiylə öldürdüm səni.
Sənintək çox sevdi Nemət vətəni,
Sevgisiz bir addım atmadım, ata...

■ Hüseyin Kılbaş

Fetih Ruhü

Fatihini özleyen gül kokulu diyardan
Nübüvvet pınarından akacak yürekle gel
Adanmış yüce ruhla serden anadan yârdan
Geçerek gemileri yakacak yürekle gel

Nizâm-ı Âlem için fetih yüklü düşlerin
Töreyi mühürleyen Orhun'daki taşların
Yesevî, Dedem Korkut, nice Ulu Başların
Gösterdiği ülküye çıkacak yürekle gel

Vicdan ve merhameti tüm cihana yazdığım
Gönüllere hudutsuz haritalar çizdiğim
Derin bir ferasetle oyunları bozduğum
Hakikat aynasından bakacak yürekle gel

Asım'ın nesli olup eylüllerde dirilen
Şehsuvar erler gibi gül bahçeye serilen
Bin yetmiş bir yılında Alparslan'a verilen
Sancağı üç kıtaya dikecek yürekle gel

Üç Hilâl'li gemiler karadan yelken açmış
Gelecek asırlara nice ışıklar saçmış
Zulmetle dolu çağı İslam'la delip geçmiş
O köhnemiş surları yıkacak yürekle gel

Fatih'in İstanbul'u, Eyyübî'nin Kudüs'ü
Çocukluk düşleriydi, hayâllerinin süsü
Yine fatihler bekler, dindirecek tüm yası
Zalimleri sigaya çekecek yürekle gel

Kırım, Kerkük, Bosna'nın acısıyla dolacak
Çimkent'te Aybike'nin ahvâlini bilecek
Filistin'de Zehra'nın gözyaşını silecek
Alperenlik tohumu ekecek yürekle gel

Bu topraklar bağrında şehitleri saklarken
Serdengeçti canlara mesuliyet yüklerken
Yeniden şahlanışın şafağında beklerken
Kalelere tuğları çakacak yürekle gel

Erenler

Yüreğim tutuştu yandım erenler
Yüceden engine indirin beni
Götürün pınarın orta yerine
Söndürün içimi çimdiren beni

İsterse yüreğim yerinde çıksın
Yükünü kırkgözün suyuna yıksın
En yufka yerinde kaynayıp aksın
Güneşin şavkında giydirin beni

İntizar eyleyin uzasın yollar
Ardımda ağlasın pür naçar kullar
Nevbahar zamanı açmadan güller
Rahvanî atıma bindirin beni

Fırat'ı ummana coşturun aksın
Hak gözünde bir nur cemale baksın
İsterse yeniden bendini yıksın
Şahı sultanıma bildirin beni

Köşkeröğlü aşkı hakkın hülyası
Yıkılır üstüme Zorkun Yaylası
Giymeden üstüme beyaz libası
Defteri kebirden sildirin beni

Siliver

Sen bilirsin dertlermi nazımı
Kış yazdınsa baharı mı yazı mı?
Varlığıma ait kötü yazı mı?
Gafur ismin hatırına salıver

Ömür boyu kara ise kaderim
Git gide artıyorsa kederim
Bana ağlıyorsa eşim maderim
Değiştir yazgımı nolur salıver

Derde duçar eden feleğe söyle
Bunca dert ıstırap çekilmez böyle
Gözüne bakınca merhamet eyle
Medet eyle, kulun olur salıver

Mâzîden bu yana, suçlu bir yanı
Sana feda olsun ruhum bedenim
Ne kadar günahım var ise benim
Bir defaya mahsus nolur salıver

Makamın barınak ümit kaynağı
Mahcup etme benim gibi boydağı
Mahrum mahkûm yazdın ise çaynağı
Unutup da yanıldım sa salıver

Zebaniler çevirirler önümü
Dönderirler sana asi yönümü
Hayrımı ver, hatırlatma dürümü
Cehennemden ellerinden alıver

Ahirette düğümleme dili mi?
Huzurunda kelepçeli eli mi?
Sen çözmezsen doğrultmam beli mi?
Himmet eyle sıratından salıver

Değiştik

Var olalı üstünden milyarlarca yıl geçti
Değişen dünya değil değişen insanoğlu
Dili ırkı değişik çeşit çeşit kul geçti
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Kar yağmur yine vardı göklerden iniyordu
Toprak ana o günde nimetler sunuyordu
Bizlerde dönekleştik o zaten dönüyordu
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

İrmaklar aynı ırmak dereler aynı dere
Akar denize doğru terse akmaz bir kere
Parsel parsel pay ettik tapu kestik her yere
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Evet, doğrudur belki kısmen değişti yüzü
Onu da bizler yaptık fakat aynıdır özü
Dağı tepesi aynı aynı bayırı düzü
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Eskiden de karlıydı dağlar hâlâ yine kar
Ummanlar hâlâ geniş kanyonlarsa yine dar
Yer çekimi var idi yer çekimi hâlâ var
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Hırsa kibre kapıldık gözlerimiz doymuyor
Gözlerimiz görüyor kulağımız duymuyor
Aklımız karma karış fikrimize uymuyor
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Genlerimiz bozuldu huylarımız değişti
Sülalemiz değişti soylarımız değişti
Fiziken de küçüldük boylarımız değişti
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

Dön de bak gökyüzüne güneş aynı ay aynı
Parlayan yıldızları seyir eyle say aynı
Bizler paylaşıp bilsek bahşettiği pay aynı
Değişen dünya değil değişen insanoğlu

■ Tayyib Atmaca

Abdurrahim Karakoç'un *Dün Gece* Şiirini Tesdis

*Çelik testereyle kestim suları
Yıkadım duvara astım suları
Sarıp da bağrıma bastım suları
Sırdaşım, yoldaşım, dostum suları
İncitmek değildi kastım suları
Düşümde düşüme girdim dün gece.*

*Buluta yaslandım, ışığı tuttum
Seni hatırladım, seni unuttum
Gölgeyle gölgenin üstüne yattım
Gözlerimi hayalinle uyuttum
Sözümü ısırdım dilimi yuttum
Kendimi kendime sordum dün gece*

*Topladım yolları eyledim yumak
Musalladan gayri görmedim durak
Bülbülün duası dalda şakımak
Nasibime düştü hicran dokumak
Kışneyip duruyor kapımda burak
Durmadan düşünüp durdum dün gece.*

*Toprağı boyadım otlar ağladı
Oturdum kalkmadım atlar ağladı
Saz boynunu büktü utlar ağladı
Gök yarıldı boz bulutlar ağladı
Deli poyraz hem imbatlar ağladı
Tuttum yorgunluğu yordum dün gece.*

*Dertler gecikince gidip yokladım
Yırtık bohçalarda umut sakladım...
Mektupları mektuplara ekledim
Döner diye bir umutla bekledim
Mendilimde saçlarını kokladım
Kırgınlık bağını kırdım dün gece.*

*Ay doğdu, gölgeler çöktü üstüme
Hicran alev alev aktı üstüme
Göğü yorgan gibi çekti üstüme
Her gece bir türkü yaktı üstüme
Tuttu karanlığı döktü üstüme
Gözümü yollarda gördüm dün gece.*

*Dosta şiir yazdım "hatıra" dedim
Belki bir dost gele otura dedim
Seher yeli kokun getire dedim
Derdimi türbeye yatıra dedim
Yar tenim toprağa yatıra dedim
Gönlümü toprağa serdim dün gece.*

Al Apar

Qoşulduğum köç yolunu çaş salır,
Tanrım, məni bu köçümdən al apar.
Ha gedirəm, əlim, ovcum boş qalır,
Durulmuram bu seçimdən, lil apar.

Ürəyimdə təzə yolun həvəsi,
Çətin keçəm bu qandallı qəfəsi,
Tünlüklərdə kəsilməkdə nəfəsim,
Yox oluram öz gücümdən, bil apar.

Hava solğun, hava durğun, bürkülü,
Dörd tərəfi dolanıram mürgülü,
Yerişimdən ölçü-- biçi tökülür,
Azad eylə bu biçimdən, gəl apar.

Gözlərimə görünsə də düz kimi,
Deyən, tökən əyri töküb bu himi.
Adamları birbirinin qənimi,
Bu gəlimdən, bu keçimdən böl apar.

Hər yan açıq, gələn-- gedən əl çəkir,
Osman, dərdin ağırını el çəkir,
Üç tünlüksə, omrü yenə çöl çəkir,
Ya çölümdən, ya içimdən sil apar.